

OSLO BYFOGDEMBETE

KJENNELSE

Avsagt: 22.05.2018
Sak nr.: 18-059118TVI-OBYF
Dommer: dommer Rune Klausen
Saken gjelder: Midlertidig forføyning

Lovaso Cedrique Augustave

Advokat Bengt Høyer Pedersen

mot

Staten ved Utlendingsnemnda

Advokat Ove André Vanebo

Lovasoa Cedrique Augustave har begjært midlertidig forføyning overfor Staten ved Utlendingsnemnda med påstand om at vedtak om utvisning ikke skal effektueres før 8. juli 2018, slik at Augustave får gjennomført eksamen og sitt studium ved Universitetet i Tromsø.

Sakens faktiske side i korte trekk:

Augustave er statsborger av Madagaskar og kom første gang til Norge i 2012 da han studerte i to år fra 2012 til 2014 ved Universitetet i Stavanger. Professor Torleiv Bilstad var en av hovedkontaktpersonene ved universitetet under studieoppholdet og fulgte opp Augustave og flere andre utenlandsstudenter. Det er ikke omtvistet at Augustave søkte om og hadde lovlig opphold under hele dette studiet. Augustave returnerte til Madagaskar som planlagt når studiet var ferdig og oppholdstillatelsen utløp.

I 2015 og deler av 2016 arbeidet Augustave på Madagaskar. Sommeren 2016 fikk han studieplass på Universitetet i Tromsø for å ta en to-årig mastergrad i internasjonal fiskeriledelse. Han søkte om oppholdstillatelse på dette grunnlaget og fikk innvilget opphold for ett år av gangen. Han lånte de nødvendige midler av sin daværende samboer for å oppfylle kravet til sikret underhold i perioden det var søkt opphold for.

Augustave og samboeren flyttet fra hverandre ved studieårets slutt i juni 2017. Augustave søkte 11. juli 2017 om fornyet oppholdstillatelse for sitt andre og siste studieår i masterstudiet. Augustave opplyste i søknaden at kravet til sikret økonomisk underhold var oppfylt ved at professor Bilstad lånte Augustave kr. 90.000,- den 30. juni 2017 (de resterende nødvendige midler han hadde han selv).

Før studiestart i august 2017 fikk Augustave etter det opplyste seg inntektsgivende arbeid i Tromsø og anså etter egne opplysninger at denne inntekten var tilstrekkelig til å sikre underhold av ham selv hele studieåret. Han har anført at han derfor tilbakebetalte lånet på kr. 90.000,- til professor Bilstad den 20. august 2017. Rett etter denne dato ba politiet, som ledd i behandling av søknaden om opphold, om en oppdatert kontoutskrift fra Augustave. Kontoutskriften viste at det anførte lånet på kr. 90.000,- var tilbakebetalt til Bilstad, at det var lånt kr. 95.000,- av en venninne – et beløp som ble tilbakebetalt da beløpet på kr. 90.000,- på nytt ble overført fra Bilstad til Augustave. Alle disse transaksjoner ble foretatt mellom 20. august og 30. august 2017.

12. oktober 2017 fattet Utlendingsdirektoratet (UDI) vedtak om å nekte Augustave oppholdstillatelse med grunnlag i at de nødvendige midler for å oppfylle kravet om sikret underhold ikke reelt sto til Augustaves disposisjon.

Etter forhåndsvarsel datert 27. oktober 2017, fattet UDI den 5. desember 2017 dessuten vedtak om utvisning for Augustave. Begrunnelsen var at Augustave hadde gitt uriktige opplysninger til norske myndigheter ved sin søknad om oppholdstillatelse.

Augustave påklaget begge vedtakene.

Den 27. mars 2018 fattet Utlendingsnemnda (UNE) vedtak om at Augustave utvises fra Norge med 5 års innreiseforbud. Saken ble behandlet og avgjort av nemndleder etter forberedelse av sekretariatet, da saken etter UNEs mening ikke bød på vesentlige tvilsspørsmål.

UNE avgjorde samme dag at søknad om oppholdstillatelse ikke innvilges fordi Augustave er besluttet utvist. De øvrige vilkår for opphold ble ikke vurdert.

Augustave begjærte omgjøring av vedtakene den 6. april 2018, men dette ble avslått av UNE 13. april 2018. Augustave fikk frist til 17. april 2018 med å forlate Norge frivillig. Han begjærte midlertidig forføyning i nærværende sak 16. april 2018. Politiet besluttet 18. april 2018, etter anmodning fra Augustave, utvidet utreisefrist inntil begjæringen om midlertidig forføyning er avgjort av Oslo byfogdembete.

Lovaso Cedrique Augustave har i det vesentligste anført:

Både hovedkrav og sikringsgrunn er sannsynliggjort, og vilkårene for å beslutte midlertidig forføyning er oppfylt.

Både vedtaket om utvisning og vedtaket om å nekte midlertidig oppholdstillatelse er ugyldige. Det samme gjelder beslutningen om ikke å omgjøre vedtakene.

Utvisningsvedtaket og vedtaket om å nekte oppholdstillatelse henger sammen – dersom utvisningsvedtaket er ugyldig er også det andre vedtaket ugyldig.

I utvisningsvedtaket har UNE lagt til grunn feil faktum – lånet på kr. 90.000,- fra professor Bilstad var et reelt lån og lånet sto til disposisjon for Augustave hele tiden. Uansett har ikke Augustave forsettlig eller grovt uaktsomt gitt feil opplysninger i forbindelse med sin søknad om midlertidig oppholdstillatelse.

Det foreligger sikringsgrunn etter tvisteloven § 34-1 første ledd bokstav b. Augustave mister studieavslutningen dersom iverksettelsen av utvisningsvedtaket ikke utsettes. Augustave har kun meget kort tid igjen av sitt to-årige masterstudium. Studiet kan vanskelig avsluttes fra Madagaskar; det er dårlig tilgang på internett, å reise til ambassaden i Sør-Afrika for muntlig eksamen via Skype innebærer en vesentlig ulempe og dessuten er Augustave avhengig av ressurser i Norge og andre Schengen-land for å slutføre studiet.

Hensynet til effektiv håndhevelse på utlendingsrettens område er ikke fremtredende i nærværende sak.

Augustave har nedlagt slik påstand:

1. Iverksettelsen av Utlendingsnemndas vedtak av 27. mars 2018 i sak 2012 119558 05 – 006 og i sak 2012 119558 05 – 007 utsettes til 8. juli 2018.
2. Lovaso Cedrique Augustave tilkjennes sakens omkostninger.

Staten v/Utlendingsnemnda har i det vesentligste anført:

Verken hovedkrav og sikringsgrunn er sannsynliggjort, og vilkårene for å beslutte midlertidig forføyning er dermed ikke oppfylt.

UNEs vedtak er ikke ugyldige og det foreligger dermed intet hovedkrav. Både de objektive og de subjektive vilkår for utvisning er oppfylt, jf. utlendingsloven § 66 første ledd bokstav a jf. § 70. Midlene til underhold av Augustave var ikke reelt stilt til hans disposisjon – de

var ikke hans egne reelle midler - men kun overført hans konto for å fremstå som at oppholdsvilkårene var oppfylt. Augustave har ved overtredelsen forsettlig eller grovt uaktsom gitt uriktige opplysninger knyttet til søknaden om opphold.

Under enhver omstendighet foreligger ikke sikringsgrunn, jf. blant annet Rt-1979-366, Rt-1983-1551, LB-2002-03082, LB-2003-01050, RG-2004-1444 og LB-2007-179572. Saksøkeren er representert ved advokat som vil ivareta hans interesser i en senere rettssak. At saksøkeren vil bli forsinket eller avbrutt med studieavslutning, at denne blir vanskeliggjort eller at det oppstår økonomiske eller personlige ulemper utgjør ikke sikringsgrunn. Det er viktig med en effektiv utøvelse av offentlig myndighet på utlendingsrettens område.

Augustave har etter egne opplysninger fortsatt lånet på kr. 90.000,- tilgjengelig og dette kan benyttes til å sikre effektiv internettforbindelse i Madagaskar og han kan dermed slutføre studier og eksamen derfra. Eventuelt kan han bruke midlene på å reise til norsk ambassade i Sør-Afrika for å avlegge eksamen via Skype derfra. Det er høy terskel for sikringsgrunn i utlendingssaker og kun kvalifiserte tilfeller av skade og ulempe kan utgjøre sikringsgrunn.

Staten har nedlagt slik påstand:

1. Begjæringen om midlertidig forføyning tas ikke til følge.
2. Staten ved Utlendingsnemnda tilkjennes sakens kostnader.

Retten vurdering:

For at en begjæring om midlertidig forføyning skal kunne tas til følge, må saksøkeren sannsynliggjøre så vel krav som sikringsgrunn, jf. tvisteloven § 34-2.

Retten skal først vurdere om saksøkeren har sannsynliggjort et hovedkrav. Hovedkravet går ut på at UNEs vedtak om utvisning, og senere beslutning om ikke omgjøre vedtaket, er ugyldig. Vedtaket fra UNE om ikke å innvilge opphold følger direkte av utvisningsvedtaket, og partene er enige om at dersom utvisningsvedtaket først er ugyldig, er også vedtaket om ikke å innvilge opphold også ugyldig. Det samme gjelder beslutningen av 13. april 2018 om ikke å omgjøre utvisningsvedtaket.

Partene er videre enige om det sentrale i saken for utvisningsvedtakets gyldighet, ligger i om Augustave reelt sett fikk de nødvendige midler til underhold som oppfylte vilkåret i utlendingsforskriften § 10-7 og indirekte uttalelsene i rundskriv GI-2011-7 fra Justis- og politidepartementet av 14. juni 2011. Det er enighet om at Augustave hadde egne midler som skulle medregnes ved vurderingen, slik at han var avhengig av tilførsel av kr. 90.000,- fra en tredjeperson for å oppfylle kravet.

Utlendingsloven § 66 første ledd bokstav fastsetter at en utlending kan utvises

«når utlendingen grovt eller gjentatte ganger har overtrådt en eller flere bestemmelser i loven her, forsettlig eller grovt uaktsomt har gitt vesentlig uriktige eller åpenbart villedende opplysninger i en sak etter loven»

Utvisningsvedtaket bygger på at Augustave ikke reelt sett hadde beløpet på kr. 90.000,- til sin disposisjon (spørsmål om rett faktum er lagt til grunn) og at vilkårene i utlendingsloven § 66 første ledd bokstav a er oppfylt.

Dersom utvisningsvedtaket svikter på ett eller begge disse grunnlag, er vedtakene og omgjøringsbeslutningen ugyldige, og Augustave har sannsynliggjort sitt hovedkrav.

Retten skal først vurdere om Augustave reelt sett hadde beløpet på kr. 90.000,- til sin disposisjon.

UNE har i sitt utvisningsvedtak lag til grunn at Augustave fikk tilført kr. 90.000,- fra professor Bilstad slik at det skulle fremstå for utlendingsmyndighetene som at vilkårene for opphold var oppfylt, uten at Augustave reelt sett disponerte midlene. Til støtte for denne vurderingen har UNE vektlagt at Bilstad i skriftlig erklæring har forklart at Augustave skulle betale tilbake beløpet når han ikke trengte å ha det på sin konto. Retten er ikke enig i UNE's vurdering på dette punkt. At Augustave skulle betale tilbake beløpet når han ikke lenger trengte dem, kunne like gjerne innebære at Augustave disponerte midlene reelt og fritt inntil det ikke lenger var nødvendig for å oppfylle vilkår for lovlig opphold, hvilket er i tråd med Bilstads forklaring i retten. Bilstad kunne ikke forutsettes å kjenne reglene om dette i detalj, herunder om midlene kunne erstattes av andre midler underveis - for eksempel tilstrekkelig egen inntekt. Augustave burde forstått at egen inntekt ikke oppfylte det aktuelle vilkåret i utlendingsloven, men at han tok feil på dette punkt er langt fra det samme som at Augustave og Bilstad var enige om et pro forma arrangement for å føre utlendingsmyndighetene bak lyset.

Retten legger betydelig vekt på professor Bilstads forklaring i retten, avgitt under straffeansvar. Bilstad forklarte seg troverdig og plausibelt om bakgrunnen for at lånet på kr. 90.000,- ble gitt og at han kjente til Augustave siden studieoppholdet i Stavanger 2012-2014. Bilstad var helt klar på at de aktuelle midlene ble stilt til Augustaves disposisjon, at han sto fritt til å forbruke midlene dersom det var behov for det samt at avtalen var at han skulle betale tilbake når han ikke lenger trengte dem eller når studiene var avsluttet og han hadde mulighet for å betale.

Det kan fremstå noe underlig at lånet ble gitt uten en skriftlig avtale – skriftlig avtale ble først utarbeidet etter varselet om utvisning - og en klar tilbakebetalingsdato. Bilstad forklarte imidlertid i retten at han har lånt penger til studenter fra Madagaskar ved flere anledninger etter samme fremgangsmåte, og at dette alltid hadde gått bra. Han forklarte seg blant annet om et konkret eksempel der han hadde lånt penger til en utenlandsstudent for å ta førerkort i Norge – som studenten var avhengig av under studiene. Han forklarte inngående om hans syn på at de aktuelle studiene Augustave nå er i ferd med å ferdigstille vil kunne ha avgjørende betydning for Augustaves yrkesmessige fremtid og også stor betydning for landet Madagaskars utnyttelse av sine fiskeriressurser. Retten oppfatter at dette utgjorde en betydelig del av begrunnelsen for ønsket om å bistå med det aktuelle beløpet.

UNE har videre vurdert transaksjonene som fant sted til og fra Augustaves konto mellom 20. og 30. august 2017 som uttrykk for at tilførselen av et større beløp var et arrangement for at det skulle fremstå som at det økonomiske vilkåret for opphold, var oppfylt. Retten er enig i at kontoutskriftene isolert sett gir grunnlag for en slik mistanke. Forklaringen på transaksjonen finner retten imidlertid plausibel; Augustave fikk seg inntektsgivende arbeid

forut for 20. august 2017 og betalte derfor tilbake beløpet han lånte av Bilstad fordi han trodde at det var tilstrekkelig at han tjente nok til å underholde seg selv. Da han ved politiets forespørsel om kontoutskrift forsto at han måtte ha beløpet på sin egen konto, og ikke på Bilstads konto, kontaktet han Bilstad igjen. Bilstad forklarte i retten at han var på ferie i tidsrommet 20. til 30. august 2017, og at han derfor var utilgjengelig. Augustave lånte derfor midlertid kr. 95.000,- av en venninne inntil han oppnådde kontakt med Bilstad og Bilstad umiddelbart overførte beløpet til Augustaves konto. Beløpet har etter det opplyste stått urørt på Augustaves konto siden 30. august 2017. På denne bakgrunnen fremstår ikke de mange transaksjonene inn og ut fra Augustaves konto som mistenkelig eller som noen klar indikasjon på et pro forma arrangement.

Uten at det har avgjørende betydning for rettens vurdering, skal retten bemerke at staten under de muntlige forhandlingene bekreftet at det aktuelle beløpet på kr. 90.000,- måtte stå på Augustaves konto ved søknaden om opphold og på tidspunktet for avgjørelsen av søknaden. Samtidig bekreftet staten at det ikke er noe som begrenser utlendingens mulighet til å bruke av disse midlene så snart opphold er innvilget. Det paradoksale er da at om Augustave hadde hatt beløpet på konto ultimo august da søknaden formodentlig skulle avgjøres, ville han dagen etter innvilgelsen kunne forbruke hele beløpet eller tilbakebetale det til Bilstad - så lenge beløpet i utgangspunktet reelt sto til disposisjon for Augustave for fri benyttelse.

Etter en samlet vurdering finner retten at UNE har lagt til grunn feil faktum ved avgjørelsen av utvisningsvedtaket. Etter rettens vurdering er det mest sannsynlig at lånet på kr. 90.000,- fra Bilstad var reelt og i sin helhet sto reelt til disposisjon for Augustave. Feilen er avgjørende for vedtakets resultat. Vedtaket er derfor ugyldig, og det samme er vedtaket som gjelder oppholdstillatelsen og beslutningen om ikke å omgjøre vedtakene. Saksøkeren har sannsynliggjort sitt hovedkrav.

Retten skal dernest vurdere om saksøkeren har sannsynliggjort at det foreligger sikringsgrunn, jf, tvisteloven § 34-1 første ledd bokstav b.

Staten har vist til en rekke avgjørelser som legger til grunn en høy terskel for å anse at sikringsgrunn er sannsynliggjort i utlendingssaker. Retten er enig i at terskelen generelt er høy for å innvilge forføyning i utlendingssaker. Imidlertid er det etter rettens vurdering grunnlag for i noen grad å stille ulike krav til sikringsgrunn på de ulike deler av utlendingsrettens område.

Retten finner det klart at Augustave isolert sett påføres en vesentlig ulempe dersom forføyning ikke besluttes og han uttransporteres nå, kun få uker før han etter planen skal ferdigstille et to-årig masterstudium. Retten viser til forklaringen fra vitnet Hektoen ved Universitetet i Tromsø og saksøkerens partsforklaring om de vanskeligheter Augustave vil ha med å fullføre sitt studium fra Madagaskar og avlegge muntlig eksamen derfra. Retten er uenig med staten i at det ikke er noen vesentlig ulempe å ferdigstille mastergradsstudiene fra internettkafeer på Madagaskar med ustabil internettlinje og avlegge muntlig eksamen via Skype fra nærmeste ambassade i Sør-Afrika, etter det opplyste en 8-9 timers flytur unna. Vitnet Hektoen forklarte i retten at det er svært vanskelig å fullføre en norsk mastergrad ved norsk universitet fra Madagaskar med hensyn til det betydelige behovet for veiledning underveis samt tilgang på internett og akseptable boforhold mens arbeidet pågår.

At Augustave til en studentavis skal ha uttalt at det er mulig å ferdigstille studiene i utlandet, legger retten legger lite vekt på – uttalelsen ble kraftig modifisert og satt i en bredere kontekst under den umiddelbare bevisførselen for retten.

Imidlertid må hensynet til Augustave og hans studium i spørsmålet om sikringsgrunn foreligger i lovens forstand, avveies mot andre relevante hensyn og vurderes i lys av gjeldende rettspraksis på utlendingsrettens område.

I Rt-1979-366 har Høyesterett lagt til grunn følgende:

«På den annen side er det klart at effektivering av utvisningen vil medføre betydelige personlige ulemper for ham. Det ville imidlertid etter utvalgets mening hindre en effektiv utøvelse av offentlig myndighet på fremmedrettens område dersom et anlagt søksmål mot staten skulle føre til at en som var nektet oppholdstillatelse og pålagt å forlate landet skulle kunne utsette effektiveringen i den ikke ubetydelige tid det kan ta før det foreligger en rettskraftig avgjørelse, uten at det ble stillet noe krav til sannsynlighet for at søksmålet kunne føre frem.»

I den siterte saken uttrykte Høyesterett at det hindrer effektiv utøvelse av offentlig myndighet når effektivering utsettes til rettskraftig avgjørelse foreligger og kravet ikke er sannsynliggjort. Saken skiller seg derfor vesentlig fra nærværende sak; utsatt iverksettelse gjelder til 8. juli 2018 (ca. syv uker) og saksøkerens hovedkrav er sannsynliggjort. Disse vesentlige forhold må ha betydelig vekt i vurderingen av sikringsgrunn, også på utlendingsrettens område, og bidrar til å skille denne konkrete saken fra de mange utlendings saker der det er lagt til grunn en høy terskel for å anse vilkåret om sikringsgrunn oppfylt. Det er selvsagt også mange eksempler i rettspraksis, kanskje særlig i asylsakene, på at sikringsgrunn foreligger dersom hovedkravet først er sannsynliggjort, uten at dette får noen særlig betydning for vår sak.

Både Rt-1979-366 og Rt-1983-1551, som staten har vist til, gjelder spørsmålet om forføyning skal gis til tross for at hovedkravet ikke er sannsynliggjort, jf. gjeldende bestemmelse i tvisteloven § 32-7 annet ledd. I nærværende sak er hovedkravet sannsynliggjort. Den øvrige rettspraksis staten har vist til gjelder i all hovedsak kravet til sannsynliggjøring av sikringsgrunn, utvisning ved rettskraftig dom for narkotikaforbrytelse, utlending som i en årrekke hadde ulovlig opphold i Norge samt opphold på asylgrunnlag eller humanitært grunnlag.

Det er lagt til grunn i rettspraksis på utlendingsrettens område at forberedelse av hovedsaken fra utlandet, familiesplittelse, personlig ulemper og økonomiske ulemper ikke utgjør noen sikringsgrunn. Imidlertid har ikke retten funnet noen eksempler i rettspraksis med rettskildemessig vekt som gjelder studenter eller andre som befinner seg i en særstilling ved at de kun søker midlertidig opphold i studiesammenheng.

Retten vurderer at innvandringsregulerende hensyn gjør seg svært lite gjeldende i dette konkrete tilfellet. Augustave søker ikke varig opphold, slik som ofte er tilfellet i saker om asyl, opphold på humanitært grunnlag og familiegjening. For Augustaves del er det på tidspunktet for UNE's utvisningsvedtak tale om opphold i ytterligere ca. 14 uker og fra rettens avgjørelsestidspunkt ca. syv uker. Augustave har tidligere vist at han reiser hjem frivillig når studier er avsluttet, og det er ingen grunn til å tro noe annet nå heller.

Nærværende utvisningssak har etter rettens syn ingen prinsipiell betydning for det store volumet av saker som ellers verserer for norske utlendingsmyndigheter.

Etter rettens syn er det dessuten forskjell på Augustave som for andre gang fullfører studiene på normert og planlagt tid, og andre studenter som kan mistenkes for å utsette fullføring av studiene for å få opphold lengst mulig eller som avslører at formålet med oppholdet i Norge ikke er å ta heltidsstudier. Vitnet Hektoen forklarte i retten at Augustave er helt på normert tid i sine studier og at han for øvrig er en flittig, seriøs og dyktig student. Oslo tingretts kjennelse av 14. mars 2018, som staten har vist til, er ikke sammenlignbar idet utlendingen der var to år forsinket med studiene og hadde ett år igjen av studiene. En tingrettsavgjørelse kan ha verdi som eksempel, men har ingen rettskildemessig vekt av betydning i dette konkrete tilfellet. Hensynet til en effektiv håndheving av utlendingsforvaltningen tilsier etter brettens syn tvert imot ikke en høy terskel for forføyning i dette konkrete tilfellet.

Retten finner grunn til å bemerke at opphold for utlendinger på studentgrunnlag skiller seg fra andre utlendingssaker. Dette har også staten lagt til grunn, jf. rundskriv GI-2011-7. I rundskrivet instruerer departementet UDI om, gjennom tolkning av utlendingsforskriften § 10-11 (sterke menneskelige hensyn), å praktisere dagens regelverk for studenter og forskere slik at det legges et videre inntektsbegrep til grunn enn det som ellers følger av forskriftens ordlyd. Med andre ord mener departementet at sterke menneskelige hensyn tilsier at studenter og forskere som søker om opphold i Norge skal vurderes annerledes og settes i en særstilling i forhold til andre utlendinger som søker opphold i Norge. Fra rundskrivet siteres følgende:

«UDI er videre av den oppfatning at egne midler sikrer selvforsørgelse i disse tilfellene, og at en oppmyking av regelverket for denne gruppen dermed ikke vil svekke formålene bak innstrammingen av underholds kravet. Det vises til at de øvrige formålene bak innstramningene i underholds kravet (fremme integreringen, motvirke tvangsekteskap og bidra til å begrense antall asylsøkeren uten beskyttelsesbehov) i liten grad er relevante for den angjeldende gruppen.

...

Departementet slutter seg innholdsmessig til UDIs forslag. Innstramningen i adgangen til å medregne egne midler har medført en utilsiktet konsekvens for denne gruppen. Vi er enig med UDI i at det ikke foreligger innvandringsregulerende hensyn som taler imot en justering av regelverket her...»

Rundskrivet får ikke direkte anvendelse for nærværende sak og gjelder konkret kravet til sikret underhold i familieinnvandringssaker der referansepersonen er student. Likevel har uttalelsene overføringsverdi for så vidt gjelder vurderingen av studenter som søker opphold som en gruppe som står i en særstilling kontra utlendinger som søker opphold på annet grunnlag.

Etter rettens syn er det grunn til å stille lavere krav til oppfyllelse av sikringsgrunn i denne konkrete saken, enn den høye terskelen som generelt er kommet til uttrykk i utlendingssaker. Forholdene i saken er etter rettens mening slik at en løsning med midlertidig forføyning i dette tilfellet ikke kan anses som et brudd med tidligere etablert rettspraksis om sikringsgrunn ved behandlingen av begjæringer om midlertidige forføyninger mot uttransportering i sin alminnelighet.

Uten at det er avgjørende for retten, understrekes også at det synes helt uvisst om Augustave vil kunne få fullført mastergraden han nå arbeider med uten en forføyning, selv om han skulle vinne frem med søksmål om de aktuelle vedtakenes gyldighet. Augustave har i utgangspunktet ingen studieplass utover inneværende studieår og det er ikke grunnlag for retten nå til å konkludere med at studiene vil kunne fullføres et senere studieår. Universitetet i Tromsø har imidlertid lagt til rette for at Augustave vil kunne levere sin oppgave og ta muntlig eksamen innen 8. juli 2018, jf. vitnet Hektoen på dette punkt.

Etter en samlet vurdering er det rettens konklusjon at midlertidig forføyning er nødvendig i dette konkrete tilfellet for å avverge en vesentlig ulempe for saksøkeren. Saksøkeren har dermed sannsynliggjort en sikringsgrunn, jf. tvisteloven § 34-1 første ledd bokstav b.

Retten finner det klart at en midlertidig forføyning ikke er uforholdsmessig, jf tvisteloven § 34-1 annet ledd. Dette er heller ikke anført. Retten nøyer seg her med å vise til at forføyningen kun strekker seg til 8. juli 2018.

Begjæringen om midlertidig forføyning tas etter dette til følge.

Etter resultatet skal saksøkeren tilkjennes sakskostnader, jf. tvisteloven § 32-10, jf. hovedregelen i § 20-2 første ledd. Retten har vurdert unntakene etter tvisteloven § 20-2 tredje ledd, men finner etter en konkret vurdering at disse ikke får anvendelse. Retten har ingen bemerkninger til det oppgitte beløpet, og tilkjenner sakskostnader med kr. 51.410,-, fordelt på salær til prosessfullmektig med kr. 28.800,-, merverdiavgift av salæret med kr. 7.200,-, rettsgebyr med kr. 2.825,- samt reiseutgifter for prosessfullmektig, part og vitner med kr. 12.585,-. Det har ikke fremkommet innvendinger mot sakskostnadskravets størrelse.

Kostnadsbeløpet inkluderer merverdiavgift, da den som får tilkjent sakskostnader ikke er næringsdrivende.

SLUTNING

1. Staten, herunder ved Utlendingsnemnda og politiet, forbys å iverksette Utlendingsnemndas vedtak om utvisning og avslag på søknad om oppholdstillatelse – begge vedtakene av 27. mars 2018 - samt etterfølgende beslutning av 13. april 2018 om å ikke omgjøre vedtakene, i form av uttransportering eller på annet vis til og med 8. juli 2018.
2. Staten ved Utlendingsnemnda betaler kr. 51.410,- i sakskostnader til Lovasoa Cedrique Augustave innen to uker etter forkynning av denne kjennelsen.

Rune Klausen

Rettledning om ankeadgang i sivile saker følger vedlagt.

Veiledning om anke i sivile saker

I sivile saker er det reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 som gjelder for anke. Reglene for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger er litt ulike. Nedenfor finner du mer informasjon og veiledning om reglene.

Ankefrist og gebyr

Fristen for å anke er én måned fra den dagen avgjørelsen ble gjort kjent for deg, hvis ikke retten har fastsatt en annen frist. Disse periodene tas ikke med når fristen beregnes (rettsferie):

- fra og med siste lørdag før palmesøndag til og med annen påskedag
- fra og med 1. juli til og med 15. august
- fra og med 24. desember til og med 3. januar

Den som anker, må betale behandlingsgebyr. Du kan få mer informasjon om gebyret fra den domstolen som har behandlet saken.

Hva må ankeerklæringen inneholde?

I ankeerklæringen må du nevne

- hvilken avgjørelse du anker
- hvilken domstol du anker til
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hva du mener er feil med den avgjørelsen som er tatt
- den faktiske og rettslige begrunnelsen for at det foreligger feil
- hvilke nye fakta, bevis eller rettslige begrunnelser du vil legge fram
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det kravet ankesaken gjelder, og hvilket resultat du krever
- grunnlaget for at retten kan behandle anken, dersom det har vært tvil om det
- hvordan du mener at anken skal behandles videre

Hvis du vil anke en tingrettsdom til lagmannsretten

Dommer fra tingretten kan ankes til lagmannsretten. Du kan anke en dom hvis du mener det er

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i dommen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Hvis du ønsker å anke, må du sende en skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har behandlet saken. Hvis du fører saken selv uten advokat, kan du møte opp i tingretten og anke muntlig. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater, anker muntlig.

Det er vanligvis en muntlig forhandling i lagmannsretten som avgjør en anke over en dom. I ankebehandlingen skal lagmannsretten konsentrere seg om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet, og som det er knyttet tvil til.

Lagmannsretten kan nekte å behandle en anke hvis den kommer til at det er klart at dommen fra tingretten ikke vil bli endret. I tillegg kan retten nekte å behandle noen krav eller ankegrunner, selv om resten av anken blir behandlet.

Retten til å anke er begrenset i saker som gjelder formuesverdi under 125 000 kroner

Hvis anken gjelder en formuesverdi under 125 000 kroner, kreves det samtykke fra lagmannsretten for at anken skal kunne bli behandlet.

Når lagmannsretten vurderer om den skal gi samtykke, legger den vekt på

- sakens karakter
- partenes behov for å få saken prøvd på nytt
- om det ser ut til å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket, eller ved behandlingen av saken

Hvis du vil anke en tingretts kjennelse eller beslutning til lagmannsretten

En *kjennelse* kan du som hovedregel anke på grunn av

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i kjennelsen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Kjennelser som gjelder saksbehandlingen, og som er tatt på bakgrunn av skjønn, kan bare ankes dersom du mener at skjønnsutøvelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan du bare anke hvis du mener

- at retten ikke hadde rett til å ta denne typen avgjørelse på det lovgrunnlaget, eller
- at avgjørelsen åpenbart er uforsvarlig eller urimelig

Hvis tingretten har avsagt dom i saken, kan tingrettens avgjørelser om saksbehandlingen ikke ankes særskilt. Da kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Kjennelser og beslutninger anker du til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anken avgjøres normalt ved kjennelse etter skriftlig behandling i lagmannsretten.

Hvis du vil anke lagmannsrettens avgjørelse til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Samtykke gis bare når anken gjelder spørsmål som har betydning utover den aktuelle saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta anker over *kjennelser* og *beslutninger* til behandling. Hvis de blir tatt til behandling, er det som regel hvis spørsmålet har betydning utover den aktuelle saken, hvis andre hensyn taler for at anken bør prøves, eller hvis saken reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelser og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.